

Dvotadeel, en Ottendedeel af Kaldenes Indtægter, og denne saae Enken, idet Udredelsen hviler paa Kaldet og stæer af vedkommende Beneficiarius. Nu er der ved denne Forsørgelse, der saaledes tages af vedkommende Embedsmands egne Embeds-Indtægter og tages hver Gang saa stor, som Trangen er dertil — der udbetales saameget, og til saamange Enker, som disse have Krav paa, — der er vistnok derved den Uleilighed, at Byrden falder meget tilfældigt, thi den falder paa det enkelte Kald og ikke paa Kaldene som en Heelhed. Der vilde altsaa opstaae en Udjevning uden at forlade Principet, at Kaldene selv bære til enhver Tid det virkelige Beløb af samtlige Enkepensioner, — der vilde, uden at forrøkke dette Princip, opstaae en Udjevning, naar man sagde, at dette virkelige Pensionbeløb, der iaar er at udrede af Kaldene, fordeles paa samtlige Kald efter deres Reguleringssummer. Det er ikke Tilfældet med de egentlige Kaldspensioner; men dette Correctiv har man anvendt ved Hjalpe-Enkefasserne. Hjalpe-Enkefasserne ere oprettede for det Tilfælde, at der kommer flere Enker paa eet Kald, og fordi man dog ikke kan bebyrde et enkelt Kald med mere end den ene Pension. Efter Loven skulde da denne deles. Nu siger man: nei, det er altfor haardt og ubilligt, Enkerne skulle beholde det Samme; den ene Enke faaer det nu af et specielt Kald, den anden henviser man efter den Form, som jeg sagde kunde høre til en billig Udjevning, til samtlige Kald, og samtlige de Enker, der ere i dette Tilfælde, samtlige — jeg vil kalde dem „Anden- og Tredie-“ Præstener, henviser man ikke til de enkelte Kald, men til samtlige Kald i Stiftet, og saa siger man: samtlige Kald i Stiftet have at udrede det Beløb, som just i dette Dieblit udtræves; thi der er saamange Enker, og de skulle have Saameget, og det repareres. Altsaa, denne hele Form bliver forsaavidt i Conseqvents med Hovedprincipet for den geistlige Enkeforsørgelse af Kaldet, som der ikke indskydes, ikke opsamles Noget, men det til enhver Tid nødvendige Beløb udredes af Kaldet. Men, imedens det i Almindelighed udredes tilfældigviis af de enkelte Kald, hvorpaa der er Enker, saa udredes — og det, troer jeg, er correctere — dette Tilfudsbeløb

af samtlige Kald i Stiftet. Jeg troer altsaa, at forsaavidt turde det være at betegne som et rigtigere og mere conseqvent Princip, der er fulgt ved de jydske Hjalpe-Enkefasser, end det, der er fulgt ved den skandiske Hjalpe-Enkefasse. Naar der er Spørgsmaal om den større eller mindre Byrde, saa er Byrden vel omtrent den samme, men der fordeles forskjelligt; thi, naar der ikke kommer Extragaver, som man rigtignok kunde skaffe ved denne Lov, maae Præsterne, naar de selv skulle tilvejebringe Summen, og den skal accumuleres, til visse Tider indskyde Noget, som de ellers ikke behøvede at indskyde, naar man holdt sig til det Princip, kun at indbetale det virkelige effective Pensionbeløb. Jeg troer altsaa dog efter disse Bemærkninger ikke at kunne fravige at anbefale Loven i dens oprindelige Stikkelse, sammenlignet med det stillede Vndringsforslag; men jeg skal ikke forfølge Debatten videre.

Stampe: Jeg erindrer rigtignok ikke i Dieblittet ganske nøie, om alle faste Skolelærere ere forpligtede til at yde Bidrag til Skolelærer-Hjalpefassen. Det synes mig at fremgaae af det foreliggende Lovforslag, at det ikke er Tilfældet; men derimod troer jeg, at det er vist, at alle Skolelærere ere berettigede til at erholde Understøttelse af Skolelærer-Hjalpefassen. Isald det, som jeg først omtalte, er Tilfældet, at alle Skolelærere ikke ere pligtige til at yde Bidrag til Skolelærer-Hjalpefassen, men derimod det Andet er vist, at de ere berettigede til at erholde Understøttelse af Skolelærer-Hjalpefassen, forekommer det mig at være en mindre heldig Maade, som er foreslaaet, saavel i det foreliggende Udkast, som i Vndringsforslaget, at dele den geistlige Enkefasse med Hensyn til Skolelærer Hjalpefassen; thi efter denne Fordelingsmaade vilde de Stifter, som have mindst Bidrag af Skolelærerne, men som dog alligevel kunne have et stort Bidrag at udrede til Skolelærerne, komme til at oppebære en mindre Deel end de andre Stifter, der have et stort Bidrag at oppebære af Skolelærerne, og dog maastee ikke have saa stort et Antal af Skolelærere at forørgere. Det var blot denne korte Bemærkning, jeg vilde tillade mig.

Cultusministeren: Jeg troer, at den ærede Landstingsmand befinder sig i en Mis-